

українська наука забезпечена основними засобами вкрай незадовільно. Ось чому це питання слід всебічно вивчати з метою виявлення найгостріших проблем і визначення напрямків пошуків їх розв'язання.

Особливо високою є актуальність розвитку міжнародної співпраці наукових організацій в сфері інноваційної діяльності. Адже, вона є своєрідним лакмусовим папірцем особливостей функціонування інноваційної інфраструктури країни та ефективності здійснення інноваційної політики.

Важливо акцентувати увагу на тому, що низка питань, пов'язаних з якістю управлінського персоналу, здатного впроваджувати інновації, залишається невирішеною.

Подолання сучасної фінансової кризи в значній мірі залежить від визначення таких місць впровадження інновацій в структурі регіональної інноваційної системи, які сприятимуть отриманню в перспективі максимальних прибутків. Розв'язання такого завдання вимагає здійснення ґрунтовної діагностики просторових особливостей розвитку компонентів регіональної суспільної системи як осередків впровадження інновацій визначається, насамперед, її структурними та ієрархічними особливостями. В той же час, з огляду на необхідність формування і реалізації ефективної регіональної інноваційної політики, надзвичайно важливо знати, які осередки інновацій зможуть стати рушіями подальшого розвитку усієї регіональної системи. Для того, щоб відповісти на це питання, важливо встановити, як зв'язки між структурою економіки регіону і його соціально-економічним зростанням впливають на темпи соціально-економічного зростання країни загалом. Отже, очевидно, що низка проблем, яка пов'язана з інноваційною діяльністю та інноваційною політикою в Україні та її регіонах, залишається невирішеною.

ОБОРОТНИЙ КАПІТАЛ ПІДПРИЄМСТВА: ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ АНАЛІЗУ І СТРУКТУРА

Т. В. СТАРОКОНЬ, студентка факультету ЕіП
О. Б. ЖИХОР, д-р.екон.наук, професор
*Харківський національний університет
міського господарства імені О.М.Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
tanya199417@rambler.ru
olenazet@mail.ru*

Оборотні кошти є однією зі складових частин майна будь-якого підприємства. Стан і ефективність їх використання – одне з головних умов успішної діяльності суб'єкта господарювання. На сьогоднішній день саме розвиток ринкових відносин визначає нові умови організації оборотних коштів. Прогресуючі останнім часом негативні зовнішні фактори в українській економіці, такі як гіперінфляція, валютний курс, заборгованості по платежах та інші кризові явища змушують підприємства змінювати свою політику стосовно

оборотних коштів, шукати нові джерела поповнення, вивчати проблему ефективності та раціональності їх використання. Особливості управління оборотним капіталом визначаються структурною належністю господарюючих суб'єктів. Якщо у торгових організацій висока питома вага товарів, у промислових підприємств - сировини та матеріалів, то у фінансових корпорацій переважають грошові кошти та їх еквіваленти. Однією з умов безперервності виробництва є постійне поновлення його матеріальної основи – засобів виробництва.

Оборотний капітал безпосередньо бере участь у створенні нової вартості, функціонуючи в процесі кругообігу всього капіталу. При цьому співвідношення основного і оборотного капіталу впливає на величину отриманого прибутку. Оборотний капітал обертається швидше, ніж основний капітал. Тому зі збільшенням частки оборотного капіталу в загальній сумі авансованого капіталу час обороту всього капіталу скорочується, а отже, збільшується можливість зростання нової вартості, тобто прибутку.

У практиці економічної роботи для вивчення складу і структури оборотні кошти класифікуються за кількома ознаками [2, с. 7]: 1. За сферами обігу (за економічним змістом): оборотні виробничі фонди (сфера виробництва) і фонди обігу (сфера обігу). 2. За охопленням нормуванням: нормовані (установлені мінімальні розміри) і ненормовані (контролюється за фактичними даними). 3. За джерелами формування: власні і позикові.

Наявність власних і позикових коштів в обороті пояснюється особливостями організації виробничого процесу. Перед кожним підприємством стоїть завдання підтримання оптимальної пропорції між власними і позиковими коштами, що характеризує фінансову стійкість підприємства. Вважається, що постійна мінімальна сума коштів для фінансування потреб виробництва забезпечується власними оборотними засобами. Тимчасова потреба в коштах, що виникла під впливом залежних і не залежних від підприємства причин, покривається за рахунок позикових коштів [3, с.133].

Під структурою оборотних коштів розуміється співвідношення їх окремих елементів у всій сукупності. Вона залежить від галузевої приналежності підприємства, від рівня спеціалізації і кооперування, від якості і конкурентоспроможності виробленої продукції, тривалості виробничого циклу, темпів науково-технічного розвитку підприємства. Аналіз структури оборотних коштів на підприємстві має велике значення, оскільки вона є свого роду дзеркалом, в якому відображається фінансовий стан підприємства [4, с.134].

Організація оборотних коштів на підприємстві включає визначення потреби в оборотних коштах, їх структури, джерел формування оборотних коштів і управління використанням оборотних коштів (підвищення їх оборотності).

Таким чином, в результаті проведеного аналізу, можна зробити наступні висновки: оборотні кошти є важливою складовою частиною капіталу підприємства і забезпечують безперебійне функціонування виробничого процесу. Вони постійно перебувають у русі, послідовно проходячи стадії